

Notatki - Typy generyczne

Spis treści

Po co są typy generyczne?	1
Własna klasa z typem generycznym	2
Pierwsza dygresja	3
Druga dygresja	3
Type erasure	4
Czego z typami generycznymi zrobić się nie da?	4
Generic w metodach statycznych	5
Wildcards	5
Unbounded wildcard	7
Upper-Bounded Wildcards	8
Lower-Bounded Wildcard	10
Podsumowanie	12
PECS	12

W tej części notatek opowiemy o tym czym są **Generic Types**, jakim celu się je stosuje i jakie są dostępne warianty.

Po co są typy generyczne?

Wyobraź sobie, że mamy taki przypadek, że chcemy żeby z klasy którą napisaliśmy mogły korzystać tylko określone typy. Przykładowo, wyobraź sobie, że tworzymy klasę **Bag** i chcemy w niej przechowywać tylko Stringi. Częściej spotkasz się z przykładem, w którym będziemy mieli listę i w niej mamy przechowywać np. tylko Integery.

Spójrzmy na przykład, kod poniżej skompiluje się poprawnie, ale spróbuj go uruchomić ☺.

```
public class Example {
    static void printCities(List cities) {
        for (int i = 0; i < cities.size(); i++) {
            String city = (String) cities.get(i);
            System.out.println(city);
        }
    }

    public static void main(String[] args) {
        List cities = new ArrayList();
        cities.add(1020);
        printCities(cities);
    }
}
```

Kod w trakcie działania wyrzuca `ClassCastException`. Dlaczego? Bo Java nie jest w stanie rzutować `Integera` na `String`. Z drugiej strony zdefiniowaliśmy `Listę`, w której można mieć cokolwiek, `Integery`, `Stringi`, `Gruszki` i `Samochody`. Natomiast w metodzie `printCities()` określamy, że każdy element, próbujemy rzutować na `Stringa`. Czy da się rzutować `Gruszkę` na `Stringa`? No nie da się, `Integera` też nie, stąd błąd.

Typy generyczne rozwiązują ten problem. Dzięki nim programista jest w stanie wymusić, żeby w danej klasie można było użyć tylko określonego typu. Czyli klasa `Bag` mogłaby przechowywać tylko `Gruszki`. A klasa `List` tylko `krzesła`. Wtedy taki przykład kodu wyglądałby w ten sposób:

```
public class Example {
    static void printCities(List<String> cities) {
        for (int i = 0; i < cities.size(); i++) {
            // W ten sposób nie musimy tutaj rzutować na typ String
            String city = cities.get(i);
            System.out.println(city);
        }
    }

    public static void main(String[] args) {
        List<String> cities = new ArrayList<>();
        // W tej linijce dostaniemy błąd kompilacji
        // dzięki wykorzystaniu typów generycznych
        cities.add(1020);
        cities.add("Wrocław");
        printCities(cities);
    }
}
```

Własna klasa z typem generycznym

```
public class Bag<T> {

    private T element;

    public void pack(T element) {
        this.element = element;
    }

    public T empty() {
        // teoretycznie ta metoda mogłaby zwracać void,
        // a w implementacji tylko nullować element
        T tmp = element;
        this.element = null;
        return tmp;
    }
}
```

W przykładzie powyżej mamy klasę `Bag`, w której określamy, że będziemy korzystać z typu generycznego `T`. Jeżeli chcielibyśmy jej użyć to można napisać to tak:

```
public class BagCaller {
```

```

public static void main(String[] args) {
    // W tej linijce określamy, że chcemy żeby typem T był String
    Bag<String> stringBag = new Bag<>();
    stringBag.pack("String element");
    String element = stringBag.empty();
    System.out.println(element);

    Bag<Car> carBag = new Bag<>();
    carBag.pack(new Car());
    Car car = carBag.empty();
    System.out.println(car);
}
}

```

Tutaj dodajmy 2 dygresje:

Pierwsza dygresja

Kiedyś definiowanie generyków wyglądało w ten sposób (zwróć uwagę na String w generyku w wywołaniu konstruktora Bag):

```
Bag<String> stringBag = new Bag<String>();
```

Po Javie 7 nie ma już takiej konieczności i możemy to zapisywać w ten sposób:

```
Bag<String> stringBag = new Bag<>();
```

Oczywiście można to zapisywać tak jak kiedyś, ale nie ma już takiej konieczności. IntelliJ pokaże w takiej sytuacji warning.

Druga dygresja

Istnieje pewna konwencja nazywania typów generycznych, tak jak ja napisałem `Bag<T>`:

Tabela 1. Przykładowe nazwy typów generycznych

Litera	Użycie
<i>K</i>	Klucz w mapie
<i>V</i>	Wartość w mapie
<i>E</i>	Jakiś element
<i>N</i>	Jakiś numer
<i>T</i>	Typ generyczny
<i>R</i>	Typ zwracany
<i>S, U, V</i>	Gdy mamy kilka typów generycznych w klasie

Type erasure

Wiemy już, że narzucając typ generyczny wymuszamy na użytkownika naszej klasy określenie konkretnego typu generycznego. Czyli tak jak widzieliśmy, zamiast `T` wstawialiśmy przykładowo `String`. Natomiast to się dzieje na etapie kompilacji.

Pytanie co się dzieje w trakcie działania programu? Kompilator podczas kompilacji zamienia wszystkie typy generyczne `T`, `U`, `R`, `E` itp. na klasę `Object`. Czyli po wykonaniu kompilacji, wszędzie typy generyczne zostają zamienione na typ `Object`. Czyli na konkretnym przykładzie, wyglądałoby to tak:

```
public class Bag {  
  
    private Object element;  
  
    public void pack(Object element) {  
        this.element = element;  
    }  
  
    public Object empty() {  
        Object tmp = element;  
        this.element = null;  
        return tmp;  
    }  
  
}
```

Natomiast w miejscu, w którym odwołujemy się do typu `Bag`, wyglądałoby to w ten sposób:

```
Car car = (Car) bag.empty();
```

Czasem pojawiają się pytania, czy typ generyczny oznacza, że Java stworzy sobie kopię klasy z każdym typem generycznym oddzielnie. Czyli jak zdefiniujemy `Bag` ze `Stringiem` i `Integerem` to mielibyśmy oddzielną kopię klasy ze `Stringiem` i oddzielną z `Integerem`. Nie działa to tak 😊.

To zjawisko, proces, o którym tutaj piszę nazywa się **type erasure**.

Dlaczego zostało to zrobione w ten sposób? Bo Java jest kompatybilna wstecznie. Typy generyczne zostały wprowadzone w wersji 5 Javy (upraszczam tutaj konwencję nazewnictwa). Z racji, że Java jest kompatybilna wstecznie, jej twórcy obeszli problem kompilowania starego kodu nowszym kompilatorem właśnie w ten sposób. Bo założeniem Javy jest bycie kompatybilnym ze starszymi wersjami Javy, które nie wykorzystują typów generycznych.

Czego z typami generycznymi zrobić się nie da?

Większość ograniczeń wynika z procesu type erasure.

Nie możemy zrobić takich rzeczy:

- Wywołać konstruktora typu generycznego, czyli np. `new T()`. Nie jest to możliwe, bo w trakcie działania programu byłoby to `new Object()`,

- Nie możemy stworzyć tablicy typu generycznego, powodem jest to, że w trakcie działania programu otrzymalibyśmy tablicę typu Object,
- Wywołać `instanceof`, nie można tego zrobić bo w trakcie działania programu `Bag<Car>` i `Bag<Apple>` byłyby tym samym przez type erasure,
- Nie możemy używać prymitywów jako typów generycznych, natomiast wiemy już, że istnieje coś takiego jak Autoboxing i mamy klasy takie jak np. Integer,
- Stworzyć zmiennej statycznej typu generycznego. Można to wytłumaczyć w ten sposób, że typ generyczny jest powiązany z instancją klasy, a static nie jest.

Generic w metodach statycznych

Powiedzieliśmy sobie, że nie można stworzyć zmiennej statycznej typu generycznego.

Można to obejść w ten sposób, że napiszemy metodę statyczną, w której określimy typ generyczny na potrzeby tylko tej metody. Oczywiście metody instancyjne (niestatyczne) też możemy zapisać w ten sposób.

```
// Tutaj określamy typ generyczny na potrzeby metody,
// który jest używany w argumencie, a metoda zwraca void
public static <T> void method1(T element) {
    System.out.println(element);
}

// Tutaj określamy typ generyczny na potrzeby metody,
// który jest używany w argumencie, a metoda zwraca String
public static <T> String method2(T element) {
    System.out.println(element);
    return element.toString();
}

// Tutaj określamy typ generyczny na potrzeby metody,
// który jest używany w argumencie i jednocześnie jest typem zwracanym
public static <T> T method3(T element) {
    System.out.println(element);
    method1(element);
    return element;
}
```

Dodam w tym miejscu, że typy generyczne są bardzo ważną tematyką, bo na co dzień są używane bardzo często. Odkąd zostały wprowadzone, w nowym kodzie nie pisze się kolekcji, które mogą trzymać cokolwiek. Zawsze określa się konkretny przewidziany typ.

Wildcards

Tak, wiem, jak to brzmi oraz że ciężko będzie te nazwy spamiętać.

W pewnym momencie zauważysz, że z racji wymazywania typów (type erasure) typy generyczne mają pewien minus, który ogranicza ich stosowanie.

```
public class Bag<T> {
```

```

private T element;

public void run(T element) {
    // Taki zapis nie jest możliwy,
    // bo przecież w trakcie działania programu zamiast <T> będziemy mieli Object.
    // Object nie ma przecież zdefiniowanej metody someMethod().
    // Java nie pozwala też do klasy Object takiej metody dopisać.
    // Wtedy każda klasa w programie miałaby przecież metodę someMethod().
    // Ale są języki, które pozwalają na coś podobnego.
    element.someMethod();
}
}

```

Bounded wildcards (bo tak się tę grupę określa) pozwalają na obejście tego problemu poprzez określenie, że typ generyczny ma być pewnego typu.

Tabela 2. Wildcards podsumowanie

Wildcard	Syntax	Przykład
<i>Unbounded wildcard</i>	?	List<?> l = new ArrayList<>();
<i>Upper-Bounded Wildcard</i>	? extends type	List<? extends Animal> l = new ArrayList<Cat>();
<i>Lower-Bounded Wildcard</i>	? super type	List<? super Animal> l = new ArrayList<Object>();

Znak zapytania w tych zapisach oznacza, nieznany typ generyczny i przechodząc po kolei.

Unbounded wildcard

Unbounded wildcard można rozumieć jako "jakikolwiek typ danych". Czyli pisząc `?` mówimy, "daj mi cokolwiek i OK". Na przykładach:

```
public class Example {  
  
    public static void printCities(List<Object> cities) {  
        for (int i = 0; i < cities.size(); i++) {  
            final Object x = cities.get(i);  
            System.out.println(x);  
        }  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        List<String> cities = new ArrayList<>();  
        cities.add("Wrocław");  
        printCities(cities); // Tutaj się nie kompiluje  
    }  
  
}
```

Przykład powyżej się nie kompiluje, bo metoda `printCities()` oczekuje `List<Object>`, a my przekazujemy `List<String>`. Żeby obejść taki problem, możemy zapisać to tak:

```
class Example {  
    public static void printCities(List<?> cities) {  
        for (int i = 0; i < cities.size(); i++) {  
            // Tutaj wtedy należy przypisać wartość do zmiennej Object.  
            // Jeżeli spróbujemy do typu String, dostaniemy błąd kompilacji.  
            Object x = cities.get(i);  
            System.out.println(x);  
        }  
    }  
  
}
```

Upper-Bounded Wildcards

```
class Animal {}

class Cat extends Animal {}

class Dog extends Animal {}

public class Example {

    public static void main(String[] args) {
        List<Animal> animals = new ArrayList<>();
        List<Cat> cats = new ArrayList<>();
        List<Dog> dogs = new ArrayList<>();
        print(animals);
        // Tutaj dostaniemy błąd kompilacji, bo metoda oczekuje listę List<Animal>,
        // a my przekazujemy List<Cat>
        print(cats);
        // Tutaj dostaniemy błąd kompilacji, bo metoda oczekuje listę List<Animal>,
        // a my przekazujemy List<Dog>
        print(dogs);
    }

    public static void print(List<Animal> animals) {
        for (Animal animal : animals) {
            System.out.println(animal);
        }
    }
}
```

W tym momencie, wjeżdża całe na biało Upper-Bounded Wildcards i wystarczy, że metodę print zapiszemy tak:

```
public static void print(List<? extends Animal> animals) {
    for (Animal animal : animals) {
        System.out.println(animal);
    }
}
```

W tym momencie określamy, że pasuje nam każdy typ generyczny w Liście, który dziedziczy z klasy Animal. Tutaj należy tylko pamiętać, że robi się ciekawa kwestia, która wychodzi, jeżeli przykładowo do listy, określonej jako `List<? extends Animal>` będziemy chcieli dodać jakieś elementy (wyobraźmy sobie, że klasy Animal, Cat i Dog są zdefiniowane jak w poprzednim przykładzie):

```
public class Example {

    public static void main(String[] args) {
        List<Animal> animals = new ArrayList<>();
        List<Cat> cats = new ArrayList<>();
        List<Dog> dogs = new ArrayList<>();

        // Tutaj jest wszystko w porządku,
        // referencja upperBoundAnimals może wskazywać na listę List<Dog>,
        // to oznacza zapis List<? extends Animal>
    }
}
```



```
// Zwróć też uwagę, że na tym etapie, wiemy też,  
// jaka konkretnie jest zawartość listy dogs i że są tam same psy, nie ma tam kotów.  
List<? extends Animal> upperBoundAnimals = dogs;  
  
// Czegoś takiego zapisać nie możemy,  
// bo nie wiadomo czy finalnie ma to wtedy być lista List<Animal>,  
// czy List<Cat>, czy List<Dog>.  
// Zatem na wszelki wypadek, żaden z poniższych zapisów nie jest dozwolony  
upperBoundAnimals.add(new Dog());  
upperBoundAnimals.add(new Cat());  
upperBoundAnimals.add(new Animal());  
}  
}
```

Lower-Bounded Wildcard

Wyobraźmy sobie teraz taką sytuację:

```
class Animal {}

class Cat extends Animal {}

class Dog extends Animal {}

public class Example {

    public static void main(String[] args) {
        List<Cat> cats = new ArrayList<>();
        cats.add(new Cat());
        List<Animal> animals = new ArrayList<>(cats);

        addCat1(cats);
        addCat1(animals);

        addCat2(cats);
        addCat2(animals);

        addCat3(cats);
        addCat3(animals);
    }

    public static void addCat1(List<?> list) {
        list.add(new Cat());
    }

    public static void addCat2(List<Object> list) {
        list.add(new Cat());
    }

    public static void addCat3(List<? extends Animal> list) {
        list.add(new Cat());
    }
}
```

Próbujemy w metodach addCat1, addCat2, addCat3 dodać Cat do listy i jednocześnie zapisać to w taki sposób, żeby parametr tej metody mógł przyjąć listę Cat i listę Animal jednocześnie. Tutaj uprzedzę, że jest to skrajny przypadek, żeby robić coś takiego w praktyce, ale należy wiedzieć jak podobną sytuację rozwiązać.

I kolejno:

- addCat1 - do listy `List<?>` list nie możemy dodać `new Cat()`, bo dostaniemy błąd kompilacji. Ma sens, w sumie w tej liście może być cokolwiek przez `?`,
- addCat2 - wprawdzie do listy `List<Object>` list możemy dodać `new Cat()`, bo przecież Cat rozszerza klasę Animal, ale do metody `addCat2()` nie możemy przekazać ani listy `List<Cat>`, ani listy `List<Animal>`, bo metoda spodziewa się od nas listy `List<Object>`. Rozwiązaniem byłoby zdefiniowanie w metodzie addCat2 parametru w sposób `List<?> list`, ale wtedy w ciele metody nie moglibyśmy dodać `new Cat()`, jak w przykładzie addCat1,

- addCat3 - jeżeli parametr w metodzie addCat3 określimy jako `List<? extends Animal> list` to możemy do wywołania tej metody przekazać listy `List<Cat>` oraz `List<Animal>`, natomiast dostaniemy błąd kompilacji tak jak wyjaśnione zostało w przykładzie Upper-Bounded Wildcard.

Widać zatem, że żaden z poznanych sposobów nie działa 😊.

I w tym momencie na białym koniu wjeżdża Lower-Bounded Wildcard:

```
public class Example {

    public static void main(String[] args) {
        List<Cat> cats = new ArrayList<>();
        cats.add(new Cat());
        List<Animal> animals = new ArrayList<>(cats);

        addCat(cats);
        addCat(animals);
    }

    public static void addCat(List<? super Cat> list) {
        list.add(new Cat());
    }
}
```

W ten sposób mówimy Javie, że będzie to lista `List<Cat>` albo lista obiektów, które są superklasą klasy `Cat`. Czyli klas, z których `Cat` dziedziczy. Jednocześnie dajemy znać, że jest okej dodać `Cat` do tej listy, bo przecież, będą w tej liście zawsze "przynajmniej" obiekty klasy `Cat`, więc spokojnie można do tej listy dodać kolejnego Kota. Albo obiekty dziedziczące z klasy `Cat` (np. `SuperCat`).

```
class SuperCat extends Cat {}
// gdzieś w kodzie
public static void addCat(List<? super Cat> list) {
    list.add(new Cat());
    list.add(new SuperCat());
    list.add(new Animal()); // Ale tak już nie można, dostaniemy błąd kompilacji
}
```

Nie zadziała wtedy również coś takiego:

```
List<SuperCat> superCats = new ArrayList<>();
addCat(superCats);
```

Nie zadziała dlatego, że zapisem `List<? super Cat>` mówimy, że chcemy tutaj listę z obiektami `Cat` albo z klasami, które są superklasami dla `Cat`. `SuperCat` jest subklasą `Cat`, a nie jego superklasą, dlatego to nie zadziała.

Lower-Bounded Wildcard były dla mnie osobiście najtrudniejsze do przyswojenia, musiałem przez to przejść dobre parę razy. W praktyce używa się ich natomiast bardzo rzadko 😊.

Podsumowanie

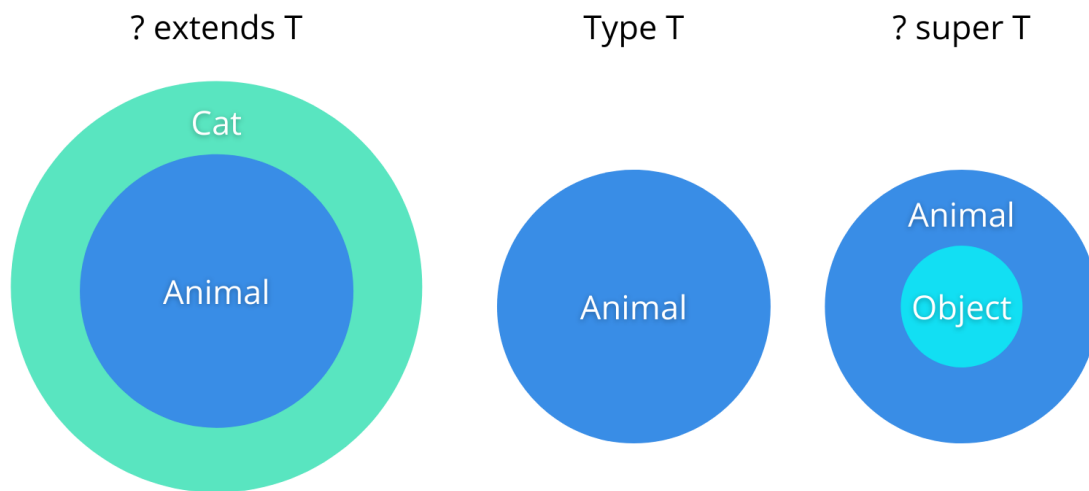
Wiemy już na tym etapie czym są typy generyczne, do czego służą i w jaki sposób mają nam pomóc programować. Powinniśmy już rozumieć, że typ generyczny może być wykorzystany z klasą, interfejsem, a nawet metodą. Na tym etapie powinniśmy mieć również zrozumienie czego z generykami zrobić się nie da. Powinniśmy również rozumieć, że na koniec dnia i tak wszystko jest obiektem ☺.

Dowiedzieliśmy się również, że oprócz "prostego" stosowania generyków, można takie przykłady mocno skomplikować wykorzystując mechanizmy takie jak **Upper-Bounded Wildcards** lub **Lower-Bounded Wildcard**. Jeżeli mielibyśmy problem z zapamiętaniem co i kiedy to z pomocą może przyjść **pecs**.

PECS

Jeżeli będziemy mieli problem z zapamiętaniem, kiedy stosować **upper** bound, a kiedy **lower** bound to pomocne może być przypomnienie sobie zasady **pecs**, której proste wyjaśnienie znajdziemy na [stackoverflow](#). Parafrazując:

Zasada **pecs** oznacza patrzenie z punktu widzenia kolekcji. Jeżeli wyjmujemy generyczne dane z kolekcji - kolekcja działa wtedy jak producent danych i powinniśmy stosować słówko **extends**. Jeżeli natomiast wkładamy dane do kolekcji - kolekcja zachowuj się wtedy jak konsument i stosujemy słówko **super**. Jeżeli robimy obie rzeczy jednocześnie, nie powinniśmy używać ani **extends** ani **super**.

Obraz 1. PECS

Biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienie, możemy teraz łatwo rozwinąć skrót **pecs** - **p**roducer **e**xtends **c**onsumer **s**uper.